

IN MEMORIAM

PAVAO GALIĆ

1931.-2014.

Dr. Pavao Galić, znanstveni i knjižničarski savjetnik, umro je u Zadru nakon kratke i teške bolesti 31. ožujka 2014. godine. Napustio nas je u 84. godini života, a njegov odlazak neugodno je iznenadio i rastužio sve koji su ga poznavali jer je usprkos godinama neumorno pisao i objavljivao.

Maturirao je u zadarskoj gimnaziji 1950. godine. Na Filozofskom fakultetu u Zagrebu završio je 1954. godine studij talijanskog i latinskog jezika i književnosti. Stručni bibliotekarski ispit položio je 1958. godine. Doktorirao je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu 1960. godine tezom *Talijanska književnost u dalmatinskim periodicima od 1849. do 1920.* U zvanje znanstvenog savjetnika izabran je 1978., a u zvanje bibliotekarskog savjetnika 1981. godine. Za svoj rad u Hrvatskom bibliotekarskom društvu i za unapređenje bibliotekarske struke dobio je Kukuljevićevu povelju 1979. godine.

Dr. Galić proveo je cijeli svoj radni vijek u Znanstvenoj knjižnici u Zadru od 1. rujna 1954. do umirovljenja 1. rujna 1989. godine. U ovoj Knjižnici uredio je kataloge rukopisa, inkunabula, rijetkih knjiga, oglasa i fototeku. Priredio je više knjižničnih kataloga i napisao niz radova o fondu ove Knjižnice, upoznajući stručnu i ostalu javnost s knjižnim blagom Znanstvene knjižnice. Njegov *Katalog knjiga tiskanih u 16. stoljeću, koje se čuvaju u zadarskoj Naučnoj biblioteci* (1987.) prvi je katalog te vrste u Hrvatskoj i bivšoj Jugoslaviji. Dvije godine kasnije, u suautorstvu s B. Hercig objavio je *Katalog knjiga tiskanih u XVI. stoljeću : Historijski arhiv u Zadru, Samostan sv. Marije u Zadru, Samostan sv. Mihovila u Zadru, Stolni kaptol zadarski, Samostan sv. Pavla na Školjiću kod Preka.* Zahvaljujući ovim knjigama, Hrvatska se uključila u veliki međunarodni projekt stvaranja potpunog popisa knjiga iz 16. stoljeća.

Od prvog članka o Narodnom listu, koji je objavio u Zadarskoj reviji 1955. godine, do knjige o Benku Tuliću objavljene početkom ove godine, punih šezdeset godina predano se bavio pisanom riječi. U tom razdoblju objavio je tristotinjak radova s područja povijesti knjige, knjižnica i tiskara, književnosti, lingvistike, religije i suvremene povijesti. Iz bogatog opusa dr. Galića izdvajaju se *Povijest zadarskih knjižnica* (1969.) i *Povijest zadarskih tiskara* (1979.) kao njegovi najviše citirani radovi. Objavljivao je u četrdesetak hrvatskih i stranih časopisa, a po količini objavljenih radova izdvajaju se njegovi prinosi u časopisima Marulić, Vjesnik bibliotekara Hrvatske, Aevum i Bibliotekarstvo.

Dr. Galić sastavio je više osobnih bibliografija, među kojima se nalaze i bibliografije njegovih profesora (I. Frangeš, Ž. Muljačić, J. Jernej, V. Gortan, M. Deanović), prema kojima je gajio osobito poštovanje. Napisao je članke o zadarskim knjižničarima (M. Dešpalj, A. Kitarović, Č. Škorić, M. Šokota), kao i više radova o izdanjima svoga srednjoškolskog kolege dr. Aleksandra Stipčevića, s kojim ga je vezalo dugogodišnje priateljstvo. Značajan doprinos dao je ediciji *Monumenta glagolitica Archidioecesis Iadertinae* pokrenutoj 2010. godine. U ovoj ediciji objavljeno je do sada sedamnaest knjiga o glagoljskim spomenicima Zadarske nadbiskupije, koje je priredio dr. Pavao Kero, a grafički uredio i predgovorima popratio dr. Galić.

Znanstveni rad dr. Galića odlikuje se sintezom i analizom. Obrađujući posve nepoznate ili malo poznate teme, primjenjivao je analitički postupak, smatrujući da veća količina podataka može biti ne samo zanimljiva, nego i korisna. U ostalim slučajevima nastojao je dati kratke sinteze. Rado upotrebljava anegdote u kojima na zanimljiv i duhovit način piše sa svojega knjižničarskog motrišta. Iako se nakon umirovljenja njegov znanstveni interes usmjerava uglavnom prema neknjižničarskim temama, on nastavlja i dalje knjižničarski misliti, pratiti razvoj struke i isticati njezinu važnost.

Osobitu ljubav pokazivao je prema rodnom gradu, o kojem je često pisao. Duboko je suosjećao s teškim stradanjima Zadra u Drugome svjetskom ratu, koja je proživio kao mladić. Sjećanja na zračna bombardiranja Zadra i život u razrušenom gradu nakon Drugoga svjetskog rata na dirljiv je način povezivao u svojim radovima s ponovnim stradanjima Zadra i Hrvatske u Domovinskom ratu.

Posebnu pažnju posvećivao je mlađim knjižničarima koristeći svaku prigodu da na njih prenese barem dio svoga enciklopedijskog znanja i dugogodišnjeg iskustva, ustrajno ih potičući na marljivost u radu. Sve do svog odlaska pokazivao je veliko zanimanje za sve novosti u struci, te je dijelio s nama i lijepi i teške trenutke u radu.

Pamtiti ćemo dr. Galića kao samozatajnog i predanog knjižničara kojega je krasila velika erudicija, neiscrpna energija pisanja i pažljiv kolegijalan odnos. Iako mu je, prema njegovim riječima, knjiga postala sudbinom posve slučajno, obilježila je čitav njegov život. Njegovo ime ostat će trajno povezano sa Znanstvenom knjižnicom, a bogat i raznovrstan opus ugrađen u temelje zadarskog i hrvatskog knjižničarstva i znanosti kao neiscrpan izvor za buduća istraživanja. Hvala Vam, dr. Galiću, na svemu što smo od Vas dobili i naučili.

Requiescat in pace!

Željka Aleksić
zeljka.aleksic@zkzd.hr